

Екатерина Ненчева

И рози по-напред на всеки
МИГ...

– И рози по-напред на всеки миг
цъфтяха по сияйния ти лик,
а черна днес покрива го тъга...
О, мила, где са розите сега?

– Във вечер късна гроб окичих с тях
и в ранно утро със сълзи го полях...
Днес вече тамо розите цъфтят –
гроб черен те красят!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6483>]